11/07/2019

Епископ шумадијски Јован: “Нема веће радости од покајања”

У уторак, 9. јула, Преосвећени Епископ шумадијски Јован служио је Свету архијерејску Литургију у храму Светог великомученика Димитрија у крагујевачком насељу Вашариште. Беседећи након прочитаног Јеванђеља, Епиксоп је сабране вернике поучио о значају и неопходности покајања у животу сваког хришћанина.

“Данашњи апостол и данашње Јеванђеље које смо управо чули су сродни браћо и сестре јер говоре о истој теми. Христос говори о карактеру јеврејског народа, о њиховој тврдоглавости, јер је из тог народа дошло толико пророка, а они у њихова пророштва нису поверовали. Зато Господ и каже: “Својима дође и своји га не примише”. То је као када некога сматрате својим, а он вас не примећује, ви га волите, а он вас мрзи. По њиховој вољи није био ни Јован ни Христос, они су судили само по себи, не препуштајући суд Богу. За Јована рекоше да је ђаво у њему, а за Христа рекоше: “Види изелице”. Незадовољном човеку не одговара нико, браћо и сестре, а његово незадовољство је усмерено ка његовом личном интересу. Сви Јевреји били су као распуштена деца којој се није могло ничим угодити.

Ако је дете распуштено значи да му као родитељ ниси дао пример, ниси улазио у душу тог детета да видиш да ли је душа тог детета задовољна, а душа човека вапије за Богом, а ми је често не хранимо Богом. Бог од нас тражи да имамо меру, да знамо докле треба дати души, а докле треба дати телу. Јевреји су се бунили јер мисија Јована Крститеља и Господа Христа, која је усмерена ка спасењу рода људскога, није у складу са њиховим очекивањима. Јован је био јако строг према себи, а према другима је био благ и милостив. Јован јесте био сурови подвижник, али је од народа тражио само покајање, плач народа, да се покаје што се огрешио о Спаситеља Христа. Свети Јован мисли само једну мисао, како да он изађе пред Месију, а Месија га одредио да му приправи пут. Јевреји га називају ђавоиманим. Пакосни род људски назива Спаситеља изелицом. Деца премудрости су они ретки мудраци који правилно оцењују и личност Јованову и личност Христову. Све у свему браћо и сестре видимо да човек треба да се чува тврдоглавости, саможивости и себичности, да сагледа себе изнутра, да ли у њему има Бога, да ли у њему има покајања. Сви смо ми грешници, али покајањем кроз жртву и велики подвиг можемо да се променимо на боље.

Покајње је радовање, нема веће радости од покајања, јер кад се покајеш ти си други човек, ти си Божији човек. Човек не само што тражи изговор, него он осуђује, у таквим људима нема покајања и зато тугује Јован Крститељ, зато тугује и Господ Христос. Све је пусто ако је човек у пустињи своје заблуде, стално је незадовољан. Браћо и сестре, немамо изговора, него да прићемо Христу, јер они који га познаше они се и спасише", поучио је Епископ Јован

своју паству.

tvhram.rs